

Til beslutningsforslag nr. B 114. Betænkning afgivet af Forsvarsudvalget den 18. februar 1998

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om et dansk bidrag til en multinational indsats i Mellemøsten

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i fem møder og har herunder stillet 90 spørgsmål til udenrigsministeren og forsvarsministeren, som disse har besvaret skriftligt. Udvalgte spørgsmål og tilhørende svar er optrykt i bilaget.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og mundtlige henvendelser fra:

Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed

Fredsskattefonden
Aldrig mere Krig

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservatives Folkepartis, Det Radikale Venstres, Fremskridtspartiets og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et flertal inden for flertallet (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservatives Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) ønsker i den forbindelse at udtrykke, at der i den nuværende situation lige til det sidste bør arbejdes for, at en handlingssløsning vil kunne opnås, således at Irak indvilger i at opfylde bestemmelserne i FN-resolution 687 om at give FN-våbeninspektører fri og uhindret adgang til alle installationer, de måtte ønske.

Flertallet støtter den opfattelse, at stabiliteten i hele regionen kun opnås ved ikke at udvise passivitet. Flertallet støtter den opfattelse, at det politiske pres over for Iraks opbygning, produktion og lagring af kemiske og biologiske våben kan forhindre Saddam Hussein i at fortsætte sine

overtrædelser af de af ham accepterede våbenhvilebetingelser med stigende ustabilitet i regionen til følge. Pres nu er den eneste mulighed for at løse konflikten uden anvendelse af militære midler.

Flertallet understreger, at Irak - i henhold til våbenhvilebetingelserne i resolution 687, der er vedtaget med hjemmel i FN-pagtens kapitel VII - betingelsesløst har accepteret, at bl.a. alle Iraks kemiske og bakteriologiske våben, herunder komponenter hertil, og al forsknings- og udviklingsstøtte og fremstillingsfaciliteter til disse masseødelæggelsesvåben skal ødelægges, fjernes eller uskadeliggøres under international overvågning.

Det er flertallets opfattelse, at havde Irak ikke accepteret resolution 687 i 1991, kunne de allierede styrker allerede dengang have fortsat de militære aktioner mod den irakiske krigsmaskine.

Flertallet henviser til notat fra Udenrigsministeriet af 17. februar 1998, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Et mindretal inden for flertallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) peger på, at FN nu i syv år har lagt pres på Irak for at få dem til at opfylde de krav, de blev pålagt for afslutning af bombardementerne af Irak. I syv år har FN's våbeninspektører forsøgt at få adgang til de våbenlagre, som Irak's Saddam Hussein påstod ikke fandtes. I de syv år har FN's våbeninspektører alligevel fundet og destrueret 28.000 kemiske våben, 690 tons kemiske kampstoffer, mere end 3.000 tons kemikalier, der kan bruges til frem-